

ki sanja bogate sanje. Pa zatuli veter, bajta zaškriplje in se potrese, revež se prebudi in zasliši plač otrok, ker jih zebe pod strgano odejo in ker niso sinoči večerjali.

Tako se je zgodilo Dominiku. Ob izpričevalih je ležal šop vrnjenih prošenj, katere je vse pisal z istim slepim upanjem, pa so vse priromale nazaj. Vse s praznimi rokami, v katerih so nosile prej polno upanja. Dominiku so se tresle roke, ko je zbiral listine. Na kup jih je zložil poleg prošnje, dvakrat šel z upognjeno glavo po sobi, potem se pa stisnil v kotiček k peči. Zaželel je na-

ta kapital pošilja raznim tvrdkam ter ga ponuja in prosi: Ljudje božji, nate kapital, velik je in soliden kapital — dam vam ga na posodo za majhne obresti! Vzemite ga! Štirinajst let sem ga zbiral, včasih ponoči, čez polnoč. In da sem ga smel zbirati, se je plačevalo — oče je potrošil tisočake zame. — Bodite torej pametni in vzemite na posodo, za najnižje obresti vam ga dam. Ne boste se kesali. Prav bo za vas in zame bo dobro . . .

Dve leti je ponujal kapital — in nikjer ga niso hoteli. Mrzlo so mu vračali nazaj

NA ULICI V JERUZALEMU.

enkrat, da bi bil tako majčken, kakor najmanjši žužek, da bi se škrlil v špranjo, ki je zevala v podu, in bi nikogar več ne nadlegoval. Še dekli bi ne bil na poti, kadar bi pometala. Tako majčken bi bil rad Dominik. Še bolj se je sključil, da si je z rokama, ker je komolec postavil na kolena, segal do tilnika.

Dominik je preudarjal ljudi. Nekdaj ni mislil, da so ljudje tako čudni. In sedaj jih izpoznava. Dve leti se jih uči — dve dolgi leti piše lepe prošnje, z vzorno pisavo, brez pogrška, prilaga dosti dobra izpričevala in

ponudbe. Dominik je bil pa nesrečen, da je zavidal hlapca Andreja, ki je tako skromen kapital imel že deset let pri očetu na izbornih obrestih.

Dominiku je glava lezla še nižje, da je na tilniku sklenil roke, kakor bi se do tal ponižal in prosil. Vzemite, za božjo voljo, bodite pametni in vzemite; vsaj iz usmiljenja.

Lord je ležal pod mizo. Ni zadremal. Z velikimi rjavimi očmi je gledal gospodarja. In ko je Dominiku klonila glava prav nizko, je Lord vstal in se doteknil njegovega čela z mrzlim smrčkom.